

SNJEŠKO 1: Hvala ti na potpori, ali moj je lik bez nosa poprilično okrnjen.

SNJEŠKO 2: Misliš, ne osjećaš se dobro i ne možeš mirisati snijeg?

SNJEŠKO 1: Baš to, kolega drugi. Ali ako dopustite, osmijeh vam je okrnjen za jedan komadić ugljena.

SNJEŠKO 2: Ah, ništa... Doći će djeca i umetnuti komadić koji je ispao. Važno je da imam lonac na glavi. Ipak je to otmjeno pokrivalo!

SNJEŠKO 1: Slažem se. Jedino što mi je toplo u glavi... A to baš i nije dobro za jednog Snješka.

SNJEŠKO 2: Nemojte tako! Posve ste opremljeni! Metla u ruci, na glavi lonac lijepo plave boje s prekrasnim bijelim točkama, dva garava oka, nepomučen osmijeh i smrznut šal oko vrata. Uistinu kraljevski!

SNJEŠKO 1: A nos?

SNJEŠKO 2: Nos ćete dobiti.

SNJEŠKO 1: Kad bih mogao biti siguran kao vi...

SNJEŠKO 2: Zašto ne biste?

SNJEŠKO 1: Nema djece... To me brine... Možda su pobegla?

SNJEŠKO 2: Stariji kolega, baš ste naivni!

SNJEŠKO 1: Zašto to mislite?

SNJEŠKO 2: Zato što je pet sati ujutro! Djeca još spavaju! Poslušajte crkveni toranj!

SNJEŠKO 1: Ah, vi mladi snješkovići, uvijek ste tako pametni!

Zvonko Todorovski

*smicalica – varka ili trik da se nešto ostvari

*potpora – oslonac, pomoć

1. Dopuni rečenicu.

Snješko je _____ u kojem _____ razgovaraju.
(književna vrsta)

2. Zašto se Snješku Prvom čini da se vidi u zrcalu?